

det, og naar han dertil regner $\frac{1}{4}$ pCt. højere Rente, og at Obligationerne nu, hvor de staae bedre end nogenstunde før, dog ere under Vari, saa bliver det i en 7-9 pCt., der tabes. — Naar jeg under første Behandling nævnte 10 pCt., saa henviste jeg til den Tid, da Pengesforholdene vare uanseligere og hvor Papirerne stode lavere, navnlig ved Begyndelsen af de sidste Krigsconjuncturer. — Naagtet Laan hos Creditforeninger saaledes ikke kunne sammenlignes med offentlige Laan til 4 pCt., saa ere dog paa den anden Side Creditforeningerne, saalænge man kan erholde 9 pCt., og med alle de Fordele, som jeg indrømmer Creditforeningerne have, en ret taalelig Udvei for Eiendomsbesidderne, og jeg meente altsaa, at naar Minoriteten vilde holde sig til disse $\frac{3}{5}$, saa vare Eiendomsbesidderne tilfredse, deels ved at kunne gaae til Creditforeningerne, deels ved for de øvrige $\frac{2}{5}$ Bedkommende at kunne give højere Rente. Man havde da gjort, hvad der kunde gøres, men det skal være langtfra mig at nægte, at denne som enhver saadan Udvei har sine praktiske Ulemper, og det kan navnlig, som bemærket af den ærede Rigsdagmand, der sidder ligeoverfor mig, siges, at Bedkommende kan komme til at lade Pladser staae aabne i Pantsetningen af hans Eiendom, fordi han skulde give den højere Rente, men ikke maatte give den paa den bedre Sikkerhed, som han dog havde disponibel. Det kan heller ikke negtes, at der i det Hele er forbundet nogen Vidtløstighed dermed og denne har som alle saadanne Middelveie sine Betænkeligheder, men da saa paalidelige Mænd have udtalt sig derfor, da der er Trang til at give højere Rente af secundaire Prioriteter, navnlig i Kjøbenhavn, og da jeg endelig antog, at Thinget ikke vilde gaae ind paa Bevillingssystemet, saa foreslog jeg denne Middelvei.

Majoriteten har derimod foreslaaet en anden Udvei ved nemlig at henvise til Bevillingssystemet. Herved maa jeg bemærke, at man dog maa antage, at den nuværende Periode vil blive en Overgangsperiode, og at navnlig naar vi igjen staae Fredsconjuncturer, og naar 4 pCt. som i 1847 vil være en høj Rente, saa vil man under disse Forhold snarere komme til at give Rentefoden fri.

Hør H. Naar man gaaer ud derfra, saa turde der være mindre imod Bevillingssystemet; men hvis man vil det, saa kan jeg ikke paa nogen Maade indrømme, at man indskrænker Bevillingssystemet til secundaire Prioriteter; thi det er ligesom et Tilbagekridt. Der er til dette Øjeblik givet 42 Ansøgere paa første eller paa en ubestemt Prioritet Bevilling; alle disse Mænd, der have været i den Nødvendighed at maatte søge Bevilling, vilde nu altsaa ikke været hjulpsne, naar de Regler bleve indførte i Loven, som Udvalgets Fleertal har foreslaaet, og jeg vilde derfor meget ønske, at hvis Fleertallet i Thinget ikke vil gaae ind paa Minoritetens Forslag, det da simpelthen vil opretholde Bevillingssystemet, som det hidtil har været, hverken Mere eller Mindre. Til at gjøre et Tilbagekridt i Henseende til faste Eiendomme forekommer der mig, dog paa ingen Maade at være Anledning. Der blev talt om, at Loven skulde være til Ginder for, naar den udkom, og navnlig dens S. 1, at man betingede sig Pantessikkerhed, som hidtil i Stadesløsbreve for Berelgjæld eller andet Sligt; men det skjønner jeg ikke den kan være til Ginder for; thi Loven gaaer ikke videre, end at den siger: „den ved Lov bestemte almindelige Rentefod skal kun være gjældende for Udlaan i faste Eiendomme“; men med Hensyn til Spørgsmaalet om Lovgivningens Anvendelse paa faste Eiendomme da forandrer den slet Intet, og altsaa kan den heller ikke forandre eller opheve den Frihed, som den ældre Lovgivning indrømmede til at give Stadesløsbreve paa behørigt stemplet Papir som Sikkerhed for hvilkensomhelst gyldig og lovlig Forpligtelse, saa der forekommer mig ikke i saa Henseende at være nogen Betænkelighed ved S. 1, som den foreligger.

Hertil skal jeg indskrænke mig for Øieblikket.

S. M. Petersen: Den ærede Folkethingmand for Kjøbenhavns 3die Valgfreds (Broberg) sluttede, saavidt jeg veed, sit første Foredrag med de Ord, at han ikke talte i sin egen Interesse, men i de mindre Eiendomsbesidderes Interesse. Det er fornemmelig dette, der har givet mig Anledning til at begjære